

ה"ט 4358/03/23 - ח.נ.פ. נגד נ.פ.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ה"ט 4358-03-23 פ. נ' פ.

תיק חיצוני:

בפני **כבוד השופט מורן ואלך-ניסן**
המבקשת (להלן: "האם"): ח.נ.פ.
ע"י עו"ד מתת פלסנר

נגד
המשיב (להלן: "האב"): נ.פ.
ע"י עו"ד שמעון חסקי

החלטה

בפני בקשה למתן צו הגנה שהגישה האם כנגד האב, במסגרתו ביקשה להרחיק את האב ממנה ומארבעת הילדים המשותפים, בגין אירוע אלימות נטען מיום 23.02.23 בין האב לקטין ג..

מאחר והצדדים בתיק זה מוכרים לבית המשפט מהליכים נוספים, אפרט את הרקע שקדם להגשת הבקשה לצו הגנה, שכן יש לו רלוונטיות להבנת התמונה בכללותה.

רקע עובדתי:

1. הצדדים נישאו זה לזו בשנת 2007, ומנישואין אלו נולדו ארבעה ילדים משותפים: ת. יליד 2012, נ., ילידת 2013, ג., יליד 2017 ו- ד., ילידת 2018. שתי הקטינות נ. ו- ד מאובחנות על הרצף האוטיסטי.
2. בתאריך 7.12.22, ניתן צו הגנה במעמד צד אחד בהליך ה"ט קשור (14239-12-22) לאחר שנטען על ידי האם, כי חלה הדרדרות בהתנהגות של האב ובהתפרצויות שלו, לרבות התנהגות אובססיבית וכפייתית כלפיה וכן אלימות פיזית כלפי הקטין ג.. בד בבד, מיניתי אפוסטרופוס לדין עבור הקטינים. כמו כן, הוזמן תסקיר מעו"ס לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) תש"ך 1960.
3. האב הכחיש את כל הטענות נגדו, טען כי מעולם לא נקט באלימות כלפי האם ו/או הילדים, וכי לאחר שהוא גילה אודות בגידתה של האם בו, החליטה האם להרחיקו מהבית ומהילדים, כשהיא אף מרשתת את הבית במכשירי הקלטה, לרבות בכרית של ג.
4. האפוסטרופוס לדין הגישה לתיק עמדה גלויה ועמדה חסויה. בעמדתה הגלויה צוין כי לטענת האב, כאשר יש לג. התפרצויות, האב עוצר בעדו באמצעות "הולדינג", אך אינו אלים כלפיו ואינו צובט אותו. האם טענה, כי האלימות של האב הייתה רק כלפי ג., וכי היא מכה על חטא שחשבה כל הזמן שהאלימות אינה בתדירות קשה. המלצותיה של האפוסטרופוס לדין היו להותיר את צו ההגנה על כנו עד לביצוע בדיקת מסוכנות למשיב, מתן הדרכה הורית לשני ההורים ומתן טיפול לילדים, כאשר בשלב זה הומלץ כי המפגשים בין המשיב לקטינים לא

עמוד 1

יבוצעו במרכז קשר בשל בעיית הוויסות החושי של נ. אלא בקליניקה של המטפלת, הגב' טל בקסט שהינה גם מדריכה הורית וגם מתמחה בטיפול בילדים על הרצף האוטיסטי.

5. בפתח הדיון הוצע לצדדים לאמץ את המלצותיה של האפוטרופוס לדין, מבלי להודות בטענות מי מהצדדים, אולם לא הייתה הסכמה לכך מצד האב, ולפיכך התנהל דיון הכולל חקירות של הצדדים. בחקירתה של האם, הושמעו הקלטות שבהן נשמע הקטין ג. בוכה וצורח "אווה אווה", בזמן שהאב צועק עליו. כמו כן נשמע הקטין ג. מספר, כי אבא כמעט תמיד מרביץ לו. צוין כי גם האב השמיע הקלטה שבה נשמעת האם פונה לקטנים על מנת לספר אותם וגם בהקלטה זו נשמע בכי של הקטין, אולם בכי קצר וחלש ולא בעוצמה שנשמעה בהקלטות שהשמיעה האם.

6. בסיום הדיון, החלטתי לאמץ את המלצות האפוטרופא לדין בדבר הדרכה הורית לשני ההורים וטיפול רגשי לג. בקליניקה של הגב' בקסט, שם יתקיימו גם המפגשים עם שאר הילדים, באופן זמני. החלטתי להאריך את תוקפו של צו ההגנה עד ליום 06.03.23 או עד לקבלת המלצה מגורם מקצועי כי ניתן להסיר את הפיקוח, לפי המוקדם מבניהם, בד בבד עם הרחבת התסקיר שהוזמן מעו"ס חוק נוער, כך שיכלול גם המלצות של עו"ס לסדרי דין בדבר הקשר בין הילדים להורים לרבות בחינת הצורך בבדיקת מסוכנות.

7. ביום 29.12.22, הוגש דיווח מטעם עו"ס לחוק הנוער ועו"ס לסדרי דין, אשר נערך לאחר שיחות עם גורמי החינוך של הקטנים, שיחה ודיווח מטעם המטפלת גב' בקסט שצפתה במפגשים בין האב לילדים, פגישות עם ההורים, ביקור בית אצל הורי האב, עיון בחקירת ילדים ושיחות עם המטפלת של האם. המסקנה הייתה כי האב אינו מסוכן לילדיו, והומלץ על המשך טיפול להורים וילדים, כאשר שני המפגשים הראשונים בין האב לילדים יתקיימו בבית הוריו, כדי לסייע בתיווך המפגש לאחר תקופה ארוכה בה האב לא שהה עם ילדיו לבד, ולאחר מכן ימשיכו להתקיים זמני שהות עם האב ללא פיקוח, כמקובל בין הורים פרודים.

8. חרף המלצות אלו עמדה האם על טענותיה בדבר מסוכנות האב ואף טענה כי קיים פער בין ההמלצות המיוחסות לגב' בקסט בדיווח מטעם גורמי הרווחה לבין עמדתה של הגב' בקסט בפועל. לעומת זאת, האב הביע הסכמה להמלצות העו"ס וכך גם האפוטרופא לדין, שציינה כי הגב' בקסט מצאה שהאב אינו מסוכן לילדיו.

9. ביום 09.01.23 ניתנה החלטתי על נימוקיה לפיה הורתי על פקיעת צו ההגנה שניתן כנגד האב, בין היתר לאור קבלת עמדת הגורמים המקצועיים כי האב אינו מסוכן לילדיו.

10. ביום 10.01.23, הגישה האם תביעה לקביעת אחריות הורית בלעדית וקביעת זמני שהות מצומצמים בין האב לילדים, עד שיוכח כי האב "מסתדר עם הילדים", כדברי האם.

11. ביום 16.01.23, הגיש האב בקשה לקביעת זמני שהות, במסגרתה טען כי האם מסרבת לזמני שהות משמעותיים בינו לבין הילדים, וחוזרת על טענותיה במסגרת צו ההגנה שנדחו, לאחר שהוכח כי הוא אינו מסוכן.

12. ביום 23.01.23, הוגשה בקשה מוסכמת להקפאת הליכים משפטיים, עקב ניהול מו"מ בין הצדדים.

13. ביום 06.02.23, הגישה האם "בקשה דחופה לשמירת מצב קיים" וטענה כי יש צורך בהחלטה דחופה שתינתן עד השעה 12:00, המקבעת את זמני השהות שהתקיימו בשבועיים האחרונים, שכן הצדדים חלוקים ביחס לזמני

השהות הקבועים למחרת היום. עוד הוגש עדכון, כי הקטינה נ. חולה ולכן מוטב שלא יתקיימו זמני שהות עם האב באותו יום. בקשת האם הועברה לתגובת האב תוך 5 ימים, לאחר שלא נמצאה כל דחיפות המצדיקה מתן החלטה לאלתר ואף צוין, כי אין מקום לקבוע זמני שהות על בסיס הודעת עדכון חד צדדית, וממילא לא נקבע כי רק אחד ההורים כשיר לטפל בילדים כשהם חולים.

14. ביום 07.02.23 התקבלה הודעת עדכון מטעם האפוטרופוס לדין לפיה האם מעבירה לאב מדי שבוע את זמני השהות שלו עם הקטינים, אולם זמני שהות אינם "ביצת הפתעה" והילדים זקוקים לזמני שהות קבועים ויציבים עם האב, כאשר גם הגב' בקסט ממליצה על לינות פעמיים בשבוע בבית האב.

15. בתשובת האב לבקשה לשמירת מצב קיים, טען האב כי הוא עומד על קיום זמני שהות עם הקטינים פעמיים בשבוע וכל סוף שבוע שני כולל לינות, ועמדתו נתמכת בהמלצת אנשי מקצוע, אולם האם מונעת מרצון בשליטה ומבקשת לצמצם את זמני השהות שלו עם הילדים.

16. לאחר הגשת עמדת האב, נעשה ניסיון נוסף בין הצדדים להגיע להסכמות, אולם גם ניסיון זה כשל, וביום 20.02.23, הוגשה תשובת האם לתגובת האב לפיה אין מקום להרחבת זמני השהות בטרם ייערך מפגש נוסף בין הקטינים לבין הגב' בקסט והאפוטרופא לדין.

17. ביום 27.02.23, לאחר עיון בחומר המצוי בתיק, ניתנה החלטתי בתיק הקשור בעניינם של הקטינים (מס' 24886-01-23), מנימוקיה, לפיה זמני שהות בין האב לקטינים יתקיימו פעמיים בשבוע, כולל לינה וכל סוף שבוע שני, מיום שישי עד סיום הלימודים ועד שבת בשעה 17:00.

18. כבר למחרת, ביום 28.02.23 הוגשה "תגובה מטעם האם לבקשה לקביעת זמני שהיה ובקשה דחופה לקביעת מועד דיון", בטענה ש"חלה התפתחות דרמטית אשר לא הובאה בפני בית המשפט בטרם ניתנה החלטתו ביום 27.02.2023", כלשונה. בין יתר טענותיה, כי האב שב להיות אליים כלפי הקטין ג. ואינו מצליח להתמודד עם זמני השהות שנקבעו מבלי לאבד את סבלנותו. לטענת האם, ביום חמישי 23.02.23, הקטינים שהו אצל האב, ולמחרת סיפרו לה כי ג. השתולל ובתגובה האב יצא עמו החוצה, ולאחר מכן ג. שיתף את אחיו כי האב צבט אותו. בד בבד, הוגשה ביום 28.02.23, בקשה דחופה לקביעת מועד דיון בעניין זמני שהיה בין האב לילדים. 2 הבקשות הועברו לתגובת האב והאפוטרופא לדין בתוך 7 ימים.

הבקשה הנוכחית למתן צו הגנה:

19. עוד טרם הספיקו להתקבל התגובות בעניין זמני השהות וקביעת מועד דיון, הגישה האם, ביום 02.03.23 את בקשתה השנייה למתן צו הגנה, בגין האירוע הנטען מיום 23.02.23.

20. לטענת האם, נודע לה על האירוע הנ"ל מפי ת. ו-נ. ביום 24.02.23, אולם רק ביום 01.03.23 שמעה על כך גם מג. עצמו.

21. בבקשתה הפעם, עתרה לצו הגנה עבודה ועבור הקטינים "בגלל התנהגות אלימה". לטענתה, האב צבט את ג., אירוע שהביא את הקטין לכדי סימני מצוקה. כאשר נשאלה האם, מדוע היא מבקשת צו הגנה גם כלפיה וכלפי שאר הילדים, השיבה שהיא חוששת גם מהאב כי הוא גר קרוב אליה והיא חוששת מ"צעקות, הודעות, המשך הסתה של הילדים", וכן היא חוששת כי במידה והאב לא יוכל להפנות את האלימות שלו כלפי ג., הוא

יפנה אותה כלפי הילדים האחרים.

22. בהחלטתי מיום 02.03.23, לא מצאתי לנכון ליתן צו הגנה ביחס לאם ולשאר הקטינים, תוך שצוין כי מדובר בחששות ערטילאיים וכלליים, שאינם מקימים עילה למתן צו הגנה. באשר לג., מצאתי לנכון לקיים דיון במעמד שני הצדדים (מבלי ליתן צו במעמד צד אחד), אליו תוזמן גם האפוטרופא לדין.
23. ביום 05.03.23, הגיש האב "בקשה למחיקה על הסף וביטול הדיון". לטענתו, בקשתה של האם אינה אלא שימוש לרעה בהליכי משפט, תוך גרימת נזק לאב ולקטינים, נוכח היעדר שביעות רצונה מהחלטתי להרחבת זמני השהות ללא פיקוח. בקשתה הוגשה ללא כל ביסוס ובשים לב לעמדות גורמי מקצוע שונים כי אין דופי בהתנהלותו וכי אינו מסוכן.
24. בו ביום, ניתנה החלטתי לפיה נדרשה האם להשיב האם עומדת על בקשתה במסגרת צו הגנה, תוך שהובהר כי דרך המלך לבירור טובת הקטינים הינה במסגרת ההליך העיקרי ולא בהליך של צו הגנה.
25. האם חזרה על טענותיה בדבר אלימות האב וציינה כי קיימת חשיבות "יוצאת מגדר הרגיל", לקיום הדיון במועדו, היות שהקטין ג. חווה צביטות ולחיצות בבטן מצד אביו, הוא סובל מסייטים בלילות ומתקשה להירדם, וגם שאר הקטינים ניזוקים מאחר והם חשופים לאלימות האב.
26. ביום 06.03.23 התקיים לפניי דיון ארוך (למעלה משעתיים) במעמד הצדדים, באי כוחם וכן האפוטרופא לדין.
27. בפתח הדיון, ציינה ב"כ האם, כי היא סברה שבית המשפט היה מעוניין לפגוש את הצדדים כדי לראות "מה שלום כולם" ולנסות להביאם להסכמות. לטענת ב"כ האם, האם מושיטה יד לשלום, אלא שבפועל, הצעתה הינה לצמצם דרמטית את זמני השהות בין האב לילדים ולהפריד בין ג. לאחיו, באופן שהמפגשים עם ג. יתקיימו במרכז קשר ואילו שאר האחים ייפגשו עם האב בפיקוח של צד ג', שאינו בן משפחה.
28. לטענת האם, הקלות שבה בוטל צו ההגנה הקודם הינה בלתי נסבלת, כאשר ניתנו חוות דעת מאוד ברורות וחד משמעיות "בלי לפגוש את הילדים ואת מרשתי". כאשר נשאלה האם המטפלת, הגב' בקסט לא נפגשה עם הילדים ועם הצדדים, התברר כי גב' בקסט נפגשה עם הילדים מספר פעמים, כאשר האב קיים את זמני השהות בקליניקה שלה, והיא פוגשת בג. פעם בשבוע ואף נפגשת עם ההורים פעם בשבוע. **ראה:** עמ' 4 לפרוטוקול מיום 06.03.23 (שייקרא להלן: "הפרוטוקול"), ש' 14-12. גם עיון בדיווח הרווחה מיום 29.12.22 עולה, כי הוא הוגש לאחר פגישה עם כל אחד מההורים.
29. עוד צוין ע"י ב"כ האם, כי גם האפוטרופא לדין נתנה המלצותיה, בלי לפגוש את האם אפילו פעם אחת, וזאת על אף שאין מחלוקת כי האפוטרופא לדין נפגשה עם האם עוד במסגרת צו ההגנה הקודם.
30. האפוטרופא לדין הביעה תמיהה רבה על דברי ב"כ האם, שכן לדבריה היא הגיעה לדיון באופן דחוף בחג הפורים, וטרם הדיון, הגיעה לפגוש את הילדים ביום שישי, על אף שאינה עובדת בימי שישי, מאחר והבקשה לצו הגנה הוגשה ע"י האם ביום חמישי. לטענת האפוטרופא לדין, מלבד המפגש עם האם לפני כחודשיים, היא שוחחה עמה טלפונית פעמיים לאחר הגשת צו ההגנה ושמעה את טענותיה באריכות. עוד ציינה האפוטרופא לדין, כי גם אביה של האם התקשר אליה לספר שהאב צובט את ג., וכאשר נשאל מהיכן השיג את מספר הטלפון של האפוטרופא לדין, הוא ציין כי הוא מעורה בכתבי הטענות, וזאת על אף שההליך מתנהל בדלתיים

כבר עתה מובהר, כי הליך זה מתקיים בדלתיים סגורות, והצדדים מנועים מלהעביר כתבי טענות מתוך התיק לעיונם של צדדים שלישיים, לרבות בני משפחה.

31. כן, נטען ע"י האפוטרופא לדין, שלא ברורה דחיפות הבקשה שעה שהאירוע הנטען קרה כשבוע לפני הגשת הבקשה. האפוטרופא לדין תיארה, כי במפגש בין האב לג. היא לא ראתה שום מצוקה של ג., אלא הקטין אוהב את אביו ומחבק אותו. האפוטרופא לדין אף שוחחה עם גב' ענבל, שהיא המטפלת של ת., שאף היא מסרה כי לא עולים מת. תכנים של אלימות ו/או מסוכנות מצד האב, אלא נוקשות מצד שני ההורים, ובנוסף נראה כי ת. אומר לכל אחד מההורים מה שהוא רוצה לשמוע. האפוטרופא לדין המליצה, כי בית המשפט יחשף לחקירת הילדים במשטרה, שכן עולה ממנה לכאורה בעיה במהימנות של האם. עוד נטען, כי גם העו"ס לחוק הנוער והעו"ס לסדרי דין מעוניינות להגיש עמדתן לבית המשפט במסגרת תסקיר.

32. האפוטרופא לדין הגישה בדיון לעיונו של בית המשפט מסמך שכותרתו "סיכום התהליך הטיפולי עם משפחת פ.", שנערך ע"י הגב' בקסט ביום 03.03.23, ושם צוין, כי האב עובר תהליך משמעותי בטיפול, בהבנה של הצרכים הרגשיים של ילדיו בתקופה מטלטלת זו וכן לומד דרכי התמודדות עם ג.. גב' בקסט ציינה, כי מהמפגשים בין לאב לילדיו ומהשיחות עם ג., היא מתרשמת מקשר אוהב, מיטיב וקרוב, כאשר ג. הרבה לחבק את אביו, לחפש את קרבתו והיה נינוח ובטוח. צוין, כי גם לאם קשר קרוב ואוהב לילדיה, והיא מביאה את קשייה בהתמודדות עם המציאות החדשה שנוצרה, מתקשה להגיע להסכמות עם האב סביב צרכי הילדים ומוטרדת מהנזקים שלדבריה האב גורם להם.

33. גב' בקסט ציינה, כי היא ערה לאמירות האחרונות של ג., כי האב ממשיך לצבוט אותו, אך היא מתרשמת שהאב אינו אלים ומסוכן לג. וילדיו ואינו משתמש באלימות. לדבריה, בשיחה הראשונה עם ג. על אמירותיו, הוא אמר שהאב כבר לא צובט אותו, אך לאחר כמה ימים אמר שכן צובט אך לא רצה לדבר על זה והוסיף שהאב הניח לו יד על הבטן. לדברי גב' בקסט היא מבינה שיש מורכבות להבין אם כן או לא התרשמה אלימות נוספת מצד האב, אך נראה כי ג. חש בלבול וחווה קונפליקט נאמנויות בין ההורים והוא נושא עליו את כובד האחריות לפירוק המשפחה. גב' בקסט המליצה על המשך הליך טיפולי והדרכת הורים כדי לסייע למשפחה להסתגל למצב החדש.

34. יצוין, כי תוך כדי דבריה של האפוטרופא לדין, ציינה ב"כ האם, כי האפוטרופא לדין טוענת טענות הפוכות ממה שכתוב בדו"ח של גב' בקסט, והיא מבקשת להחליפה כי היא לטובת האב.

35. האפוטרופא לדין הוסיפה וציינה, שכל הגורמים הטיפולים סבורים שאין מניעה לאפשר לינות בבית האב פעמים בשבוע וכל סוף שבוע שני, וההורים צריכים לקבל טיפול והדרכה, אולם כאמור, אין כל מסוכנות מצד האב.

36. לאחר שמיעת עמדתה של האפוטרופא לדין, נחקרה האם ע"י ב"כ האב ואישרה כי נודע לה על האירוע הנטען ביום 24.02.23, מפי ת. ו-ג.. לטענתה, היא לא המתינה בחוסר מעש עד מועד הגשת הבקשה לצו הגנה, אלא שוחחה עם הגב' בקסט בשבת בערב או בראשון בבוקר, ולדבריה, גב' בקסט הסבירה לה שאדם מסוכן הוא מי שנותן לילד בוקס כל דקה והילד מגיע למיון, וגם העו"ס לחוק הנוער אמרה שאדם מסוכן הוא בגדר רוצח מהלך, ולכן האב כביכול לא עומד בהגדרת המסוכנות הרשמית, אולם הוא עדיין אלים.

37. כאשר נשאלה האם, האם היא הייתה מרוצה מהחלטתי מיום 27.02.23 בדבר הרחבת זמני השהות לפעמיים בשבוע וכל סוף שבוע שני כולל לינה, השיבה כי ממילא היא הסכימה לכך, אולם, לאחר שגילתה כי האלימות מצד האב נמשכת, הבינה כי לא ניתן להמשיך כך. **ראה:** עמ' 7 לפרוטוקול, ש' 6-2. דא עקא, שטענה זו של האם, שהיא הסכימה לזמני שהות נרחבים, טרם האירוע הנטען מיום 23.02.23, אינה מתיישבת עם כתבי הטענות מטעמה, שכן האירוע הנטען קרה ביום 23.02.23, האם גילתה עליו ביום 24.02.23, אולם התנגדותה להרחבת זמני השהות לא הייתה לאחר האירוע הנטען, אלא לפניו, שכן עוד ביום 20.02.23 הודיעה האם, בתיק הקשור, שאין מקום להרחבת זמני השהות, עד אשר הקטינים ייפגשו שוב עם האפוסטרופא לדין והגב' בקסט. האם נשאלה, האם היא מכירה בהורות שוויונית של האב, והשיבה שזה תלוי מהי ההגדרה להורות שוויונית, ולדבריה ההדרגתיות שנקבעה בזמני השהות אינה מספיקה ואינה תואמת את צרכי הילדים. **ראה:** ע' 9 לפרוטוקול, ש' 10-18.

38. עוד יצוין, כי האם הודתה, שהיא מקליטה את הקטינים, כאשר לטענתה, במשטרה אמרו לה לדובב את ג. ולהקליט אותו, ובהמשך התברר שהיא מקליטה גם את הקטינה ד. ב"כ האם טענה, כי במשטרה נאמר לאם להקליט הכל, כל הזמן, למקרה שהאב יהיה אלים כלפיה או שהילדים יגידו משהו. **ראה:** עמ' 9 לפרוטוקול, ש' 9-3, עמ' 13 לפרוטוקול, ש' 10, וש' 27-29.

39. כפי שציינתי בדיון מיום 06.03.23, איני רואה בעין יפה את העובדה שהאם מקליטה את הילדים ללא הפסקה, בניסיון לדלות מידע אודות האב, ולא לחינם קובעת גב' בקסט כי ג. מצוי בקונפליקט נאמנויות וגם ת. מספר לכל הורה מה שהוא רוצה לשמוע. המשך עירוב הקטינים בסכסוך המשפטי בין הצדדים אינו תואם את טובת הקטינים ומטיל עליהם נטל כבד מנשוא.

40. מאחר ולא הוגש תצהיר מטעם האב, האב העיד, בחקירה ראשית, כי ביום 23.02.23 ארבעת הילדים שהו אצלו, ג. השתולל, צרח וזרק חפצים, ובהמלצת גב' בקסט, הוא יצא לשוחח עמו בחוץ ולאחר מכן הניח אותו במיטה וג. אמר שהוא צבט אותו. לפיכך האב שאל, בנוכחות שאר הילדים, מתי הוא צבט אותו והסביר לג. שצביטה זו מילה רצינית. האב העיד כי למחרת התקשר מיוזמתו לגב' בקסט על מנת לשתף אותה בכך שג. משתמש במילים לגבי דברים שלא קרו וביקש ממנה להבין מג. במה מדובר וממה זה נובע.

41. בחקירה נגדית, נשאל האב האם זה נכון שאין לו ניסיון לטפל בארבעה ילדים בשעות האלו ולכן הוא מאבד את השפיות, והשיב כי הוא טיפל בילדים 9 חודשים כאשר האם סבלה מקורונה והשלכותיה, בסיוע הסבתות, למעט 10 ימים ששהה בחו"ל. **ראה:** עמ' 12 לפרוטוקול, ש' 17-23. האב הכחיש כי כל אלימות כלפי ג., לרבות צביטות והחזקת הבטן חזק. כאשר נשאל מדוע רק ג. מתלונן על אלימות, השיב כי ילדים להורים בהליכי גירושין חווים טראומה ובלבול וכי אולי האם סימנה את ג. כילד שהוא יותר "היפר". **ראה:** עמ' 12 לפרוטוקול, ש' 24-29, עמ' 14 לפרוטוקול, ש' 10-30.

42. יצוין, כי לאחר שהאב הכחיש את הטענות לאלימות כלפי ג., שינתה החקירה כיוון והאב החל להישאל על מקרים שכלל אינם קשורים לצו הגנה, כגון טענות להסתה של הבת ד. וטענה כי ג. ברח לו במקום ציבורי.

43. עוד יצוין, כי בסיום הדיון, נשאל האב האם יש לו שיח קבוע עם האפוסטרופא לדין והועלתה הדרישה התמוהה כי האפוסטרופא לדין תציג את הטלפון שלה, על מנת לוודא את מספר הפעמים שהיא יצרה קשר עם האב.

44. בסיום הדיון נקבע, כי ב"כ הצדדים יגישו סיכומים קצרים, סימולטנית, בתוך 3 ימים. ב"כ האם ביקשה, כי עד למתן החלטה, יוקפאו זמני השהות או למצער, יתקיימו בפיקוח, אולם בקשה זו נדחתה על ידי, כמפורט בפרוטוקול הדיון.

45. ביום 08.03.23, הגישה האם "בקשה לקביעת מועד דחוף לשמיעת הקטינים במעמד צד אחד", בטענה ששמיעת הקטינים תאפשר לבית המשפט להתרשם באופן ישיר מהקטינים ולקבל תמונה מלאה.

46. ביום 08.03.23, קבעתי כי לא ברור מדוע הבקשה הוגשה במעמד צד אחד, והוריתי על קבלת תגובת האב והאפוטרופא לדין בתוך 5 ימים.

47. ביום 08.03.23, הוגשו סיכומי האב, בהם נטען כי האם עושה שימוש לרעה בהליכי משפט, תוך גרימת נזק קשה ביותר לארבעת הקטינים ולאב, ויש לחייב אותה בהוצאות ההליך מכח סעיף 11 לחוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א 1991. צוין, כי האם הגישה את הבקשה לצו הגנה כעבור שבוע מהמועד בו אירע אירוע האלימות הנטען, ורק לאחר שניתנו החלטות שאינן לרוחה.

האם לא הציגה כל ראייה לפיה האב נוקט באלימות כלפיה ו/או כלפי הילדים, ולו היה האב שולח לה הודעות מאיימות ו/או קללות, כפי שציינה, ברי כי הייתה ממחרת להציג ראיות אלו בפני בית המשפט. עוד התבקש בית המשפט להורות על העברת חקירות הילדים לעיונו ולהזמין תסקיר שיערך ע"י עו"ס לחוק נוער ועו"ס לסדרי דין.

48. ביום 08.03.23, ניתן צו המורה למשטרת ישראל להמציא לעיונו של בית המשפט, באופן חסוי, את חקירות הילדים בגין התלונה של האם למשטרה. חקירות אלו טרם התקבלו לעיונו של בית המשפט. יחד עם זאת מובהר, כי אין כל טענה כי בשלב זה, הוגש כתב אישום כנגד האב בגין תלונות אלו, וקל וחומר שהאב לא הורשע בביצוע עבירת אלימות כלשהי.

49. ביום 09.03.23, הוגשו סיכומי האם, אלא שהאם בחרה לצרף לסיכומיה, ללא רשות, העתק תמלולים של הקלטות הילדים, שבוצעו על ידה. האם התבקשה להסביר פשר הגשת התמלולים במסגרת סיכומיה, ובתגובתה ציינה כי בית המשפט סירב לשמוע את הקלטות הילדים בדיון שהתנהל בפניו, ולכן היא בחרה לצרף את התמלולים, בשל חשיבותם. בהחלטתי מיום 13.03.23, קבעתי, כי מדובר בעשיית דין עצמי והוריתי לאם להגיש את סיכומיה מחדש ללא הנספחים. סיכומי האם הוגשו מחדש ביום 14.03.23, ללא נספחים.

50. בסיכומי האם נטען, כי אל לבית המשפט ליתן יד לאלימותו הפיזית של האב כלפי ג. וכן לאלימותו הנפשית כלפי שאר הקטינים. צוין, כי אלימותו הפיזית של האב אינה קשה אלא מתוחכמת הרבה יותר בהיותה מתונה, אלא שהיא שוברת את נפשם של הקטינים. צוין, כי לאחרונה חל שינוי ניכר בהתנהגותו של ג., הקטינה נ. חוות גרסיה משמעותית במצבה וגם ת. ו- ד. חווים בלבול וקושי רב. לטענת האם, בין הצדדים התנהלו במשך 7 שבועות זמני שהות מדורגים עד למתכונת של 5/9 במחזוריות של שבועיים, אלא שהאב, הסובל מקושי בוויסות הרגשי ומבעיה חמורה של שליטה בכעסים, אינו יכול לעמוד בזמני שהות אלו. צוין, כי העובדה שהאפוטרופא לדין הגישה עדכון בעניין זמני השהות של האב והקטינים ביום 07.02.23, מבלי שנפגשה עם הקטינים תמוהה. כמו כן, חמור כי הקטין ג. שיתף את גב' בקסט כי האב צובט אותו, וגב' בקסט לא דיווחה על כך מיידית לאם.

51. ביום 14.03.23, לאחר קבלת עמדת האב והאפוטרופא לדין, דחיתי את הבקשה לשמיעת הקטינים בלשכתי

במסגרת הבקשה לצו הגנה, בנימוק לפיו הקטינים כבר מיוצגים ע"י אפוטרופא לדין, קולם נשמע ע"י מספר בעלי מקצוע בתיק, והם ממילא נתונים ללחץ, לבלבול ולקונפליקט נאמנויות בין ההורים, כך שאין מקום גם לגרור אותם לבית המשפט, ובפרט לאור העובדה שהקטינה נ. מאובחנת על הרצף האוטיסטי.

דין והכרעה:

52. לאחר שמיעת הצדדים והאפוטרופא לדין ועיון בכל החומר המצוי בתיק, נחה דעתי כי יש לדחות את הבקשה לצו הגנה, על כל רכיביה.

53. ראשית, הבקשה למתן צו הגנה לטובת האם נטענה באופן כללי וסתמי, מתוך חשש ערטילאי כי האב ינהג באלימות, מבלי לפרט כל אירוע אלימות קונקרטי, כאילו סבורה האם, כי צו הגנה אינו בגדר סעד חריג וחמור, אלא דבר שאפשר לבקש כלאחר יד. לא לחינם, האב לא נחקר בעניין זה ולא עלה כל אירוע מסוכנות שלו כלפי האם.

54. גם הטענה, כי ככל שהאב לא יוכל לנקוט באלימות כלפי ג., הרי שהוא יפנה את אלימותו כלפי שאר הילדים הינה טענה סתמית, שאינה מבוססת על מקרים שאירעו בפועל. עוד במסגרת צו ההגנה הקודם, הבהירה האם כי מעולם, לא הייתה אלימות פיזית כלפי שאר הילדים. הצגת האב כאדם שחייב לפרוק את אלימותו כלפי מי מהילדים, באופן אקראי, רק מאחר ואינו מצליח להרביץ לג., אינה מתיישבת עם התרשמות הגורמים המקצועיים כי האב אינו מהווה סכנה לאף אחד מהילדים, ונועדה להציג את האב בצורה שלילית ומפחידה, ללא אחיזה במציאות.

55. באשר לג. - הרי שהטענה כי האב צובט אותו ונוהג כלפיו באלימות עלתה עוד במסגרת צו ההגנה הקודם, אולם לאחר בדיקה מקצועית, נקבע כי האב אינו מסוכן לג. (כמו גם לילדים האחרים).

56. ויודגש, לא מדובר בהתרשמות של גורם מקצועי בודד, אלא במסקנה אליה הגיעו הן המטפלת גב' בקסט, הן עו"ס לחוק הנוער ועו"ס לסדרי דין והן האפוטרופא לדין.

57. כך גם איני מקבלת את הניסיון להטיל דופי במקצועיות ובאובייקטיביות של האפוטרופא לדין, רק בשל העובדה שאינה תומכת בעמדתה של האם, כי האב מסוכן לילדים.

58. מהתיק עולה, כי האם נחשפה לאירוע הנטען ביום 24.02.23, אולם צו ההגנה הוגש רק שבוע לאחר מכן, וגם זאת רק לאחר שניתנה החלטה ביום 27.02.23 בדבר הרחבת זמני השהות, בניגוד לעמדתה של האם. יתרה מכך, האם תיארה את אותו אירוע אלימות נטען כבר במסגרת תגובותיה בתיק הקשור מיום 28.02.23, אולם, לאחר שבקשתה לקביעת דיון לא נענתה לאלתר, אלא הועברה לתגובת הצד השני, אזי הגישה בקשה לצו הגנה בגין אותו אירוע בדיוק, באופן שחייב את בית המשפט לקיים דיון דחוף בתוך 7 ימים.

59. ב"כ האם אף ציינה, כאמור, בפתח הדיון, כי היא חשבה שהדיון נקבע בניסיון לסייע לצדדים להגיע להסכמות, תוך התייחסות לצו הגנה כדרך לגיטימית לגרום לצדדים להיפגש באולם בית המשפט לראות "מה שלום כולם".

60. ב"כ האם אף הדגישה כי אי היעדרות לבקשה לצו הגנה פירושה לגרום לג. להיות כ"צאן מובל לטבח", לא פחות ולא יותר. סבורה אני כי ראוי היה לעשות שימוש במילים קשות אלו במקרים מתאימים יותר, ולא בתיק דנן.

61. גם התעקשותה של האם לצרף את התמלולים של הקלטות הקטינים לסיכומיה, ללא אישור, ורצונה שבית המשפט ישמע את הקטינים, ביניהם קטין כבן 5.5 שנים וקטינה על הרצף האוטוסיטי, במסגרת צו ההגנה דנן, מלמדת כי האם מערבת את הקטינים בסכסוך ללא הרף ואינה מוכנה להכיר בהתרשמות מקצועית של גורמי הרווחה והגורמים המטפלים כי האב אינו מסוכן לילדים.

62. לפיכך, הבקשה לצו הגנה נדחית.

63. יחד עם זאת, מאחר ובין הצדדים עודנה תלויה ועומדת תביעה בעניין הקטינים ולאור עצימות הסכסוך המשפיעה לרעה על נפשם של הקטינים, אני מוצאת לנכון לקבל תסקיר מקיף בתיק הקשור. החלטה בעניין זה תינתן בנפרד.

64. לאור המפורט לעיל, אני מוצאת לנכון לחייב את האם בהוצאות האב בסך של 4,000 ₪ שישולמו בתוך 30 ימים מהיום. יוער כי סך זה נפסק על הרף הנמוך, על מנת שלא להחריף את הסכסוך, בתקווה שהצדדים ישכילו לסיים את הסכסוך מאחוריהם, לטובת הילדים המשותפים.

65. החלטתי זו ניתנת לפרסום, בהעדר פרטים מזהים.

66. המזכירות תסגור את התיק.

ניתנה היום, כ"ב אדר תשפ"ג, 15 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.